

بررسی رابطه بین خودمهربانی و بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد

مصطفی عبدالهی

کارشناس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مهاباد، مهاباد، ایران

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی رابطه خودمهربانی با بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد می‌باشد. این تحقیق از لحاظ گردآوری داده‌ها توصیفی بوده و از نظر هدف جزو تحقیقات کاربردی به شمار می‌آید. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد که تعداد آن‌ها ۱۱۲۸۴ نفر است، می‌باشد. حجم نمونه آماری از طریق فرمول کوکران ۳۷۲ نفر تعیین شد. همچنین شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای می‌باشد. به منظور جمع‌آوری داده‌ها و اندازه‌گیری متغیرهای مدل از پرسشنامه بهزیستی تحصیلی (AWQB) تومینن-سوینی و همکاران (۲۰۱۲) و پرسشنامه خودمهربانی (SCS-LF) نف (۲۰۰۳) استفاده شد. به منظور خلاصه کردن، طبقه‌بندی، سازمان‌دهی، استخراج، توصیف و تجزیه و تحلیل داده‌های آمار توصیفی و استنباطی از نرم‌افزار آماری SPSS-22 استفاده شد. در سطح آمار توصیفی از شاخص مرکزی میانگین و شاخص پراکندگی انحراف استاندارد برای توصیف متغیرهای تحقیق استفاده شد. در سطح آمار استنباطی با توجه به ماهیت متغیرها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. در نهایت نتایج یافته‌های تحقیق نشان دهنده تأیید فرضیه‌های تحقیق می‌باشد. نتایج حاکی از آن است که بین خود مهربانی و بهزیستی تحصیلی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین خود مهربانی بر روی بهزیستی تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد تأثیر مثبت و معناداری دارد.

واژه‌های کلیدی: خودمهربانی، بهزیستی تحصیلی، دانش آموزان ابتدایی شهر مهاباد

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۳، تابستان ۱۳۹۸، صفحات ۱۹۸-۱۸۹